

58.

Vládní návrh zákona o odpadech
/sněmovní tisk 676/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec, kterému tímto uděluji slovo. Prosím, máte slovo. A poprosím o klid v jednacím sále. Kdo chce projednávat cokoli, tak ať tak činí v předsáli. Děkuji.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, děkuji za slovo. Ani nedutám, abych to nezakřikl, protože jak říkával mistr, to jsem opravdu nečekal, že bychom se mohli dostat už dnes. Ale nebudu to zdržovat. Dneska tu mám odpadový balíček, který se skládá celkem ze čtyř zákonů. Ale ať jsem jinak optimista, tak nevěřím, že do té sedmé zvládneme všechny čtyři, ale co kdyby.

První, který si vám v každém případě dovoluji předložit, je návrh zákona o odpadech. Tento návrh zákona transponuje řadu předpisů Evropské unie včetně nejnovějších unijních předpisů z takzvaného balíčku oběhového hospodářství. Hlavním cílem nového zákona o odpadech je vytvořit legislativní podmínky pro zásadní podporu recyklace odpadů, třídění odpadů samozřejmě a pro výrazný odklon odpadů ze skládek, který bude muset být realizován, aby byly dosažitelné nové evropské cíle pro nakládání s komunálními odpady, které jsou dost přísné.

Zákon stanovuje závazné cíle pro recyklaci komunálních odpadů, cíle pro omezení skládkování komunálních odpadů, cíle pro třídění odpadů na úrovni obcí a upravuje také nastavené ekonomické nástroje v odpadovém hospodářství systémem vlastně zaplat' podle toho, co vyhodíš. Zákon stanovuje termín rok 2030, od kterého bude zakázáno ukládat na skládky odpady využitelné a recyklovatelné. Tady chci říct, že rok 2030 je výsledkem kompromisu v rámci velmi složitého meziresortního připomínkového řízení a byly tam různé termíny od roku 2024 až po rok 2035. A tohle to je kompromis mezi Svazem měst a obcí, mezi Hospodářskou komorou, Svazem průmyslu, Asociací krajů, Ministerstvem průmyslu a celou řadou subjektů.

Co se týče ekonomických nástrojů, tak návrh obsahuje nové nastavení poplatků za ukládání odpadů na skládky. Využitelné odpady nemohou být ukládány bez využití na skládkách, ale musejí směřovat do recyklace, popřípadě do energetického využití.

Návrh zákona rovněž nastavuje nové rozdělení vybraných poplatků za ukládání odpadů na skládky, které bude spravedlivější a zajistí, aby mohly být finanční prostředky směřovány do zlepšení odpadového hospodářství. Pro obce, které budou dosahovat stanovených úrovní třídění komunálních odpadů, zákon přináší motivační nástroj - takzvanou třídící slevu, aby nedocházelo k nadměrnému ekonomickému zatížení obcí. I třídící sleva byl mechanismus, který jsme dlouho právě se Svazem měst a obcí ladili.

Návrh také řeší problematiku černých skládek, které představují dlouhodobý problém řady obcí v České republice. A v tomto ohledu vychází z ústavního principu vlastnictví zavazuje, ale na druhé straně vytváří mechanismy, že vlastníkoví, na jehož území vznikne černá skládka, je obec, potažmo stát schopen konkrétními programy pomoci.

Návrh nového zákona byl připraven na základě doporučení Evropské komise a také organizace OECD. Nový zákon o odpadech obsahuje řadu řešení, která se osvědčila v jiných státech Evropské unie.

Závěrem mi jenom dovoďte opět zdůraznit, že několik let vlastně byl zákon nebo návrh diskutován, už byl připraven, ale mezitím Legislativní rada vlády rozhodla, že je lepší zákon vrátit z toho důvodu, že se připravuje nový odpadový balíček Evropské unie - balíček oběhového hospodářství - a že by bylo důležité tento oběhový balíček tam zohlednit. A je také výsledkem skutečně širokého konsenzu klíčových partnerů, ať už jsou to obce, ať je to průmysl, ať je to Hospodářská komora a další subjekty.

Děkuji vám. ***

(18.30 hodin)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: I já vám děkuji, pane ministře. Tady bude muset dojít ke změně zpravodaje, protože pan zpravodaj Jan Schiller se omlouvá. Zastoupí ho pan zpravodaj pan poslanec Josef Kott. Budeme o této změně zpravodaje hlasovat. Svolať jsem všechny z předsádky. Tak počkáme chvíli. Odhlásím vás všechny. Přihlaste se, prosím, všichni svými identifikačními kartami. Až nás bude dost, tak vám řeknu, o čem budeme hlasovat, ať to neříkám několikrát. Budeme hlasovat o změně zpravodaje k tomuto tisku.

Pan poslanec Jan Schiller se omlouvá a tím pádem máme zastoupení pana poslance Josefa Kotta.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 166, přihlášeno 124 poslankyň a poslanců, pro 124, proti nikdo. Návrh byl přijat, takže prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Josef Kott. A poprosím o klid v jednací síle!

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé dámy, vážení pánové, kromě důvodů, které tady uvedl pan ministr, tak já si dovoluji to nějak krátce ještě shrnout. Takže jde o transpozici některých evropských směrnic v odpadovém hospodářství a je i důvodem pro zpracování nové legislativy ta skutečnost, že platný zákon z roku 2001 již nevyhovuje současným legislativně technickým požadavkům. Jedná se celkově o nový přístup k odpadovému hospodářství a změny v zákoně jsou velice obsáhlé z obecného hlediska, hlavní změny oproti platné právní legislativě je návrh zákona a nově upravuje problematiku poplatků za ukládání odpadů na skládku a poplatku za komunální odpad. Problematika poplatku za komunální odpad bude nově upravena pouze v zákoně o místních poplatcích. Další důležité změny se týkají sběru odpadu. Provozovatelé sběren odpadů budou povinni vybavit prostory zařízením, kamerovým systémem a uchovávat záznam po stanovenou dobu a dále se zpřísňují podmínky pro sběr odpadů pomocí mobilních zařízení. Předmětem návrhu zákona je rovněž řešení problematiky nelegálně soustředěného odpadu, tzv. černých skládek. Návrh zákona v tomto ohledu vychází z ústavně zakotveného principu "vlastnictví zavazuje" a stanoví postup pro zjištění osoby odpovědné za nelegálně soustředěný odpad a pro zajištění, aby byl odpad odklizen a předán do zařízení určeného pro nakládání s odpady.

Dále se v návrhu zákona zejména podrobněji vymezují postupy, jimiž je možno určit, že odpad přestane být odpadem, stanoví se povinnost pravidelné revize či časového omezení u povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady a zavádí se obchodování s odpady jako činnost se samostatným povolením. Díky rozsáhlé problematice odpadového hospodářství byl ze zákona vyjmut zpětný odběr výrobků s ukončenou životností a toto bude řešeno další novelou zákona samostatně.

Návrh přináší nové povinnosti obcím, například kompostování, provozovatelům sběrných míst, kde se řeší zmíněné kovové odpady, kamerové záznamy. A dává nové povinnosti ministerstvu a obcím zveřejňování údajů a informovanost svých občanů. Je zde nasnadě, že se dá očekávat diskuse a že bude podáno vícero pozměňovacích návrhů, které doprovází takto komplexní změnu v oběhovém hospodářství. Bude snahou prosadit principy fungování oběhového hospodářství z jiných evropských zemí a zájmy jednotlivých skupin působících na trhu odpadového hospodářství.

Ministerstvo životního prostředí však prošlo dlouhou diskusí se všemi skupinami a předkládá dle mého názoru vyvážený návrh odpovídající možnostem nejen ekonomickým v rámci naší republiky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které mám s přednostním právem přihlášenu paní poslankyni Černochovou. A jestli dovolí, tak já přečtu omluvy. Pan poslanec Václav Klaus se omlouvá dnes od 18.15 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů a paní poslankyně Karla Šlechtová dnes od 18.15 z důvodu návštěvy lékaře. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo, hezký večer, dámy a pánové. Rozsah navrhované nové odpadové legislativy je neúměrný, problémem je také její nesrozumitelnost, nepřehlednost a navýšení administrativní zátěže z ní plynoucí pro široký okruh povinných osob. Návrh nové odpadové legislativy je více než 2,5krát obsáhlejší než stávající právní úprava. A není to způsobeno množstvím ustanovení z Evropské unie, ale řadou návrhů českých úředníků, jak už to tak bývá zvykem, které jsou nad rámec požadavků Evropské unie. V zákonu o odpadech chybné nastavení třídící slevy, která namísto, aby byla motivačním nástrojem, povede obce spíše k odklonu od třídění v pozdějších letech. V porovnání např. se slovenskou třídící slevou je ta v návrhu českého zákona o odpadech výrazně méně motivační s ohledem na její možné dosažení. Je tedy reálně očekávat, že navržená třídící sleva bude ze strany obcí kritizována s ohledem na její skutečně velmi vysoké nastavení potřebné míry separace a její velmi progresivní a rychlý nárůst, který může řadu obcí demotivovat, neboť cíl se pro ně může jevit jako reálně nedosažitelný. A pokud dalšího cíle z roku na rok nedosáhnou, ztratí zcela nárok na dosavadní zvýhodnění, což může pro obec z roku na rok znamenat navýšení nákladů v řádech milionů korun. A to ve svém důsledku bez ohledu na to, jestli bude odpady vozit na skládku, nebo do jiných technologií. Toto je poměrně silný demotivační faktor, který může vést k tomu, že obec raději bude produkovat netříděný směsný odpad a nebude investovat do lepšího třídění. V tomto se slovenské nastavení třídící slevy jeví jako výrazně funkčnější v praxi a více motivační. Víme, že reálně mohou obce při dobrém třídění dosáhnout separace na úrovni 50 či 55 %. V případě malých obcí to je něco kolem 60 %. Je však otázka, zda je reálně, aby obce separovaly již v roce 2025 požadovaných 70 %, či v roce 2028 75 % komunálních odpadů. Cíl je to jistě správný, v tom se určitě shodneme. Ale je otázkou jeho reálnost a dlouhodobá udržitelnost v čase. Tato výše separačních cílů může být navržena pro roky následující, například po roce 2030, 2035 a dále. Je však třeba definovat pokračující zvýhodnění pro obce, protože výhoda ve skládkovacím poplatku již nebude po termínu ukončení skládkování aktuální a funkční. Zákonem navrhovaný model kupodivu počítá s motivací k třídění jen do roku 2027, resp. 2029. Cíle Evropské unie jsou však k roku 2035. Nevím, jestli si toho navrhovatelé všimli. Co bude obce motivovat k pokračující vysoké míře separace po ukončení skládkování a tedy po ukončení skládkovacího poplatku a třídící slevy? Přemýšlel nad tím někdo z Ministerstva životního prostředí? Pro splnění evropských recyklačních cílů je přeci zásadní udržitelnost vysoké míry separace i po termínu zákazu skládkování. ***

(18.40

hodin)

(pokračuje Černochová)

to však návrh zákona systémově vůbec neřeší. Zákon chce toto řešit jen prostřednictvím sankcí pro obce, to jde vždycky každému velmi pěkně, což se jeví jako zcela neefektivní a neakceptovatelné. Zákon, jinými slovy, trestá obce, pokud samy obce nesplní v budoucnu vysoké třídící cíle, a přenáší tak odpovědnost státu za splnění cílů Evropské unie na obce. To může být opravdu velký problém. Obce je vhodné motivovat, nikoli trestat.

Podnikatelé, a to ani když produkují komunální odpad, nemají nárok, na rozdíl od obcí, na jakoukoliv třídící slevu, s výjimkou malých živnostníků, kteří se mohou zapojit do obecního systému. Zákon tak de facto bezdůvodně zavádí dvě kategorie původců - těch s nárokem a těch bez nároku. Diskriminace? Zákon obsahuje povinnosti nad rámec nové evropské legislativy, takzvaný gold plating, například:

a) termín ukončení skládkování. Evropská unie závazně stanoví rok 2035 jako rok, kdy má být skládkováno maximálně deset procent komunálních odpadů. Článek 5 odstavce 5 směrnice o skládkách. Návrh českého zákona však říká rok 2030, tedy o pět let přísnější a dražší nastavení pro české obce a města. Předkladatel, bohužel, obcím vůbec nevysvětluje, proč by měly hradit toto výrazně dražší nastavení, a které konkrétní ekonomické výhody jim to vlastně přinese;

b) zákon dále, na rozdíl od směrnice Evropské unie, zavádí po roce 2029 zákaz skládkování všech, tedy i průmyslových odpadů. Zde je však věcný rozpor jak s cíli Evropské unie, tak s cíli Ministerstva životního prostředí, uvedenými hned v paragrafu 1 návrhu zákona a v příloze 1, kde cíle jsou vztaženy jen ke komunálnímu odpadu;

c) další povinnosti, kterou legislativa Evropské unie nezná a zákon ji obsahuje, že zavedení takzvaného parametru výhřevnosti. Tyto nástroje v důsledku způsobují další navazující zbytečné a výrazné zdražení, kterému budou původci odpadů, zejména obce a města, v dalších letech vystaveni. Zákon je výrazně přísnější než evropské směrnice, a to v parametru výhřevnosti, který už jsem zmiňovala, teď vám to ještě upřesním.

Nově navrhovaná legislativa nevytváří podmínky pro rozvoj třídících technologií, které jsou pro splnění cílů Evropské unie nezbytné jako doplněk k systému primárního třídění v obcích. Více o tom to bylo v reportáži Českého rozhlasu, bylo to na Plusu. Můžete si to samozřejmě přečíst, případně vám můžu předat i ten odkaz.

Nastavený parametr výhřevnosti, který samotná evropská legislativa ani nezná, používají pouze čtyři státy z osmadvaceti států Evropské unie. Trochu málo, nemyslíte? Parametr výhřevnosti v navrhovaném nastavení znemožňuje provoz potřebných třídících a úpravárenských zařízení pro komunální odpady a vede k tomu, aby odpady končily jako neupravená směs ve spalovnách, což není v souladu s cíli a s politikou Evropské unie.

Parametr výhřevnosti kritizují i ekologické organizace. V navrhované legislativě rovněž chybí moderní ukotvení role energetického využití odpadů. Evropská unie má sice jako prioritu třídění a recyklaci, ale počítá i s energetickým využitím odpadů, respektive energeticky bohaté frakce upravených odpadů, například v moderních fluidních kotlech. Nepodporuje však již spalování neupravených směsných odpadů v roštových spalovnách, v takzvaných ZEVO.

Pro podporu většího využití paliv z odpadů je však třeba v českém prostředí vydání prováděcího předpisu, případně vyhlášky, a vypuštění výhřevnosti z návrhu zákona. Řada států Evropské unie takovou vyhlášku má. Evropská unie má i technické normy na TAP. Dokud vyhláška není, nemůže se trh s výrobou a zejména s využitím paliv v energetických koncovkách dostatečně rozvinout. Vyhláška je již několik let požadována po Ministerstvu životního prostředí ze strany širokého spektra subjektů, kromě investorů do roštových spaloven na směsný komunální odpad, pro které je cesta moderních fluidních kotlů konkurencí. Není však zřejmé, proč Ministerstvo životního prostředí v této věci stále nekoná. Na to bych se ráda zeptala pana ministra.

Zákon stále dostatečně neřeší otázku rozdílů v centrálních datech za českou republiku. Je to Stařák, jsou to data Ministerstva životního prostředí. Významné rozdíly v některých datech například znemožňují objektivně vyhodnotit ekonomické dopady plánovaného zvyšování skládkových poplatků na původce z komunální i komerční sféry a plánovat potřebné kapacity pro nakládání s odpady. Rozpor mezi Ministerstvem životního prostředí a ČSÚ je bohužel velmi významný. Například v roce 2017 produkce komunálních odpadů podle MŽP byla 5 691 000 tun, avšak podle ČSÚ jen 3 634 000 tun. Takže rozdíl 2 000 000.

Ministerstvo životního prostředí mimo to ve zprávě RIA v tabulce číslo 4, kde porovnává produkci KO v Evropské unii v roce 2015, kdy do produkce KO v ČR dosadilo 500 kilogramů na občana, zatímco v tabulce EUROSTAT a ve zprávě ČSÚ a v tabulce 16 je pro Českou republiku uvedena hodnota 314 kilogramů na občana. Při takovémto rozporu dat, pane ministře, není objektivně možné vyhodnocení dopadů, ani strategické úvahy k potřebnému doplnění technologií tak, aby zároveň nebyly ohrožovány cíle balíčku oběhového hospodářství. I zde mohu zmínit odbornou literaturu nebo odborné články, které také vám můžu dodat. Nevymýšlím, necucám si ta data z prstu.

Zákon je ve věci skládkovacího poplatku nastaven pro potřeby spaloven ZEVO. To je však technologie, kterou Evropská unie již nechce podporovat a která může reálně podvazovat možnosti splnění cílů recyklace. Proč je, pane ministře, poplatek navýšen z 500 korun zrovna na 1 850? Je spočítáno a na Slovensku to použili i do svého zákona, že odpad ze skládek lze efektivně odklonit již při poplatku mezi 1 100 a 1 200. Investoři do spaloven veřejně požadovali poplatek minimálně 1 500 korun, aby se jim provoz spaloven na neupravený směsný komunální odpad vyplatil. Ministerstvo životního prostředí jim vyšlo vstříc a v zákoně je aktuálně poplatek 1 850 korun.

Je však známým faktem, že výše skládkovacího poplatku nezajistí navýšení recyklace a prakticky nemá na výši recyklace vůbec žádný vliv. Zákon tak dává chybný signál investorům, že mají realizovat investice do spaloven na neupravený směsný komunální odpad.***

(18.50
(pokračuje Černochová)

hodin)

Zákon ve svém aktuálním nastavení nepochybně dokáže zajistit přesun odpadů ze skládek do spaloven. Ale chybí zde úvaha, na co nám to jako České republice vlastně bude, když závazné cíle máme stanoveny k recyklaci, a na to nejméně 65 % komunálních odpadů. Nabízí se rovněž logická otázka: Kolik vyprodukovaných odpadů musíme na začátku zpracovat, abychom byli schopni na konci ve finálních produktech recyklace využít závazně předepsaných 65 % komunálních odpadů?

Určitě o poznání více, v tom se snad shodneme i s panem ministrem. A co se tedy potom bude spalovat v nových spalovnách na neupravený směsný odpad? Zákon je ve věci ekonomických parametrů chybně nastaven. A namísto, aby směřoval Českou republiku ke splnění cílů EU, jejich splnění de facto výrazně stěžuje. Můžu se ptát, proč tomu tak je. Není třeba vést diskuzi o tom, zda se má omezit skládkování. To jednoznačně ano. A EU k tomu stanovila jasný cíl k roku 2035. Je to článek 5, odst. 5 směrnice o skládkách. (V sále je neklid a hluk.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych poprosil, opravdu je nás tady pár, a devět minut do konce, tak se zkusme ztišit.

Poslankyně Jana Černochová: To, o co jde v návrhu zákona je, zda má Česká republika jít cestou třídění a recyklace, anebo cestou nových kapacit spaloven na neupravený směsný odpad. Tento určitý nesoulad s cíli EU je třeba napravit, vážené kolegyně a kolegové. Zjednodušeně řečeno, pokud bude poplatek nad 1 500, budou se stavět nové spalovny. Pokud bude poplatek nižší, půjde se cestou třídění a recyklace. Tedy tou cestou, kterou stanovují nové evropské směrnice, trendy a jejich cíle. Výši poplatku je především třeba nastavit tak, aby byl splněn evropský cíl k omezení skládkování a zároveň aby poplatek nad nezbytnou míru nezatěžoval obce a města, a přitom je dostatečně motivoval k nezbytnému co nejvyššímu třídění směrem ke splnění cílů EU. Ekonomický nástroj by měl být tedy nastaven tak, aby pokud... (Odminka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám rozumím, paní poslankyně. Nebudeme asi pokračovat dál, dokud se tady neztišíme. A kdo chce odejít domů, tak ať tak učiní a opustí tento jednací sál. Tak děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Výše poplatku je třeba nastavit tak, aby byl splněn evropský cíl v omezení skládkování a zároveň, aby poplatek nad nezbytnou nezatěžoval obce a města a přitom je dostatečně motivoval k nezbytnému co nejvyššímu třídění směrem ke splnění cílů EU. Ekonomický nástroj by měl být nastaven tak, aby pokud obec dostatečně třídí, tak nebyla sankcionována vyšším poplatkem za zbytkové odpady. Viz. ten mnou několikrát zmiňovaný slovenský model.

K navrhované legislativě, jak už jsem tady i říkala, zcela chybí, pane ministře, prováděcí vyhlášky, na které přitom ale zákony odkazují ve skutečně extrémním množství jednotlivých povinností. Chci se zeptat, kdy tyto prováděcí předpisy budou? Fakticky také není známé finální řešení, kterého má být dosahováno, tedy cíl. Není tudíž ani možné reálně vyčíslit dopady navrhovaných povinností, a to jak na obce a města, tak na naše podnikatele. Chybí zde funkční nástroje na podporu recyklace. Balík nové odpadové legislativy dostatečně neřeší potřebu splnění cíle recyklace komunálních odpadů, který je směrnicí EU stanoven na minimálně 65 % v roce 2035. V absolutní hodnotě musí Česká republika za patnáct let přesunout do recyklace ročně 1,43 mil. tun komunálních odpadů více. Zákon o odpadech ani související navrhovaná legislativa však k tomu neobsahuje bohužel prakticky vůbec žádné nástroje.

Dle evropských cílů nejde jen o omezení skládkování, ale zároveň i o navýšení recyklace. Český zákon však končí na půli cesty. Sice velmi důsledně větším počtem nástrojů, efektivně omezuje skládkování, ale nezajišťuje, aby odkloněné odpady ze skládek byly přesunuty do Evropou požadované recyklace, ale naopak je spíše směřuje do spaloven. Ty však EU již nepodporuje s odkazem na potřebu splnění nových evropských směrnic zaměřených

na třídění a recyklaci. Bez doplnění nástrojů na podporu recyklace nová legislativa prokazatelně nevede Českou republiku ke splnění evropských cílů.

Všem těm předkládaným návrhům je zcela nedostatečně vyhotovena analýza dopadů. Komise LRV RIA měla vážné výhrady k předlohám. Dne 19. 9. 2019 byl na Legislativní radu vlády sdělen tento komentář. Některé připomínky komise RIA Legislativní radě vlády jsou takového rozsahu, že řešit je pouhou úpravou stávajícího textu je velmi obtížné. Nutná úprava vyžaduje větší zásah. Dopadová studie zcela pomíjí podrobnější vyhodnocení stávajícího stavu... (Opět neklid a hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano. Tak zase chvilku počkáme. Já vám děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Také děkuji. Dopadová studie zcela pomíjí podrobnější vyhodnocení stávajícího stavu a k němu vztážené vyhodnocení nezbytnosti navrhovaných změn a jejich rozsahu. Dle textu většinu cílů jako stát plníme, až na některé výjimky. Pak je otázka, proč se navrhuje takové zásadní změny a takové navýšení administrativní zátěže, které mají samozřejmě citelné finanční dopady. Z analýzy bohužel nevíme, jak se zvýšením poplatků změní ekonomika systému OH jako odpadového hospodářství jako celku. Nevíme, jak to budou obce přenášet na občany v podobě poplatku. A nevíme, zda změny v poplatcích přenesou takové změny, které vlastně chceme. To v analýze Ministerstva životního prostředí není nikde uvedeno.

Vůbec není zřejmé, jak Ministerstvo životního prostředí stanovilo čísla dopadů. Je to stanoveno jaksi arbitrárně, ale to není dobře. Další věcí je, že tam je nějakým způsobem navrženo rozvržení poplatků, ale zcela postrádáme informaci, proč je to navrženo tak, jak to je, a jaké to bude mít aspekty a dopady. Není vyhodnocena ani sledovaná potřeba a stávající funkčnost systému. Není vyhodnoceno prolnutí systému AOS, třídění, poplatků, systému v obcích a nákladů a výnosů systému odpadového hospodářství. Toto je přitom jedna z klíčových věcí, v dopadové analýze však vůbec, pane ministře, není. Ani v návaznosti na uvedenou širší kritiku ze strany Legislativní rady vlády RIA MŽP dostatečně neupravilo dopadové analýzy. ***

(18.50

hodin)

(pokračuje Černochová)

Zákonodárci tak nemají dostatečné a odpovídající informace k možnosti objektivního posouzení dopadů pro občany, pro obce a pro firmy.

Navrhovaná legislativa je však takového rázu, že dopadá na zcela každého občana v České republice a dopady -

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní poslankyně, já vás přeruším. Je 19. hodina, končíme dnešní jednací den. Tento tisk je přerušen.

Pokračovat budeme zítra v 9 hodin ráno odpověďmi na písemné interpelace.

Já vám přeji pěkný večer a na shledanou.

(Jednání skončilo v 19 hodin.) ***

Jednání pokračuje 31.1.2020

58.

**Vládní návrh zákona o odpadech
/sněmovní tisk 676/ - první čtení**

Projednáni jsme zahájili 29. ledna, obecná rozprava byla přerušena. A já poprosím, aby - a už se tak stalo - u stolku ministrů zaujal své místo ministr životního prostředí Richard Brabec a zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec... (Poslankyně Pekarová Adamová se hlásí.) K pořadu. Paní poslankyně, k pořadu? Prosím, s přednostním právem můžete. Otevřu rozpravu? Dobře. Budeme pokračovat v rozpravě. A s přednostním právem paní poslankyně... Moment. (Dohady mimo mikrofon.) Ano, v obecné rozpravě... Než zahájím rozpravu, přednostní právo paní Pekarová Adamová. Prosím, s přednostním právem, než budeme pokračovat v rozpravě.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Pane předsedo, vy jste dneska nějaký roztržitý. Nejenom, že jsme začali pozdě - (Předseda Vondráček: Já se omlouvám, na mě tady mluvil pan předseda volební komise.) Ale já si myslím, že by měla přece jenom mít přednost paní Černochová. Paní poslankyně totiž přerušovala svůj příspěvek. A já ji ráda tedy v tomto přenechám prostor.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já samozřejmě musím ctít § 67 o přednostních právech, ale jestliže jste se domluvily, jsem rád. (V sále je hluk.) Ale ne v tomto bodu, paní poslankyně. Nemluvila jste s přednostním právem... Nebudeme se hádat. Máte slovo. Klid, pokračujeme.

Poslankyně Jana Černochová: Pane předsedo, mluvila jsem s přednostním právem, mám přednostní právo a rozprava byla přerušena před ukončením jednacího dne, takže mám právo mluvit teď já. (Poslankyně Černochová se obrátila na předsedajícího. Pobavení a smích v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Prosím, pokračujte, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Pan ministr je přítomen, není přítomen zpravodaj?

Předseda PSP Radek Vondráček: Máme první čtení, jestli si dobře vzpomínám, tak jsme tenkrát měnili zpravodaje. Je to tak? (Neformální porada.) Máme ale stále první čtení. Jestli tady pan poslanec je, tak prosím, aby zaujal své místo. A pro druhé čtení můžeme změnit zpravodaje. Jinak bychom museli znovu hlasovat. Musela by o tom rozhodnout Sněmovna. Máme první čtení. Já navrhuji, že je jednodušší, když bude pokračovat stejný zpravodaj v prvním čtení. (Krátká odmlka.)

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já jsem chtěla poprosit, až se trochu ztišíme, jestli bychom, pane předsedo Poslanecké sněmovny, mohli uctít minutou ticha památku pana Luboše Dobrovského, který včera zemřel, a který byl významným politikem Československa, České republiky. Byl ministrem obrany Československa.

Předseda PSP Radek Vondráček: Jestli nikdo nenamítá proti tomu postupu nic, tak prosím o minutu ticha. (Poslanci povstali a drží minutu ticha.) Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Dámy a pánové. Nyní mi dovoluňte pokračovat v tom mém střeďečnīm vystoupení. Hovořila jsem tady o poplatcích. Hovořila jsem o tom, že odborníci se shodují, že navýšení poplatků je nutné, ale jak Ministerstvo životního prostředí přišlo k výši poplatku 1 850 korun, když na Slovensku jim stačilo 1 200 korun, a i oborové svazy obecních a městských komunálních firem, tzv. Spolek veřejně prospěšných služeb a Sdružení komunálních služeb říkají, že 1 200 korun je částka, při které jednoznačně budou odpady odkloněny ze skládek, a že částky vyšší si obce nemohou dovolit a jsou zbytečné.

V listopadu 2018 zástupci energetických firem v člancích Mladé fronty Dnes sdělili, že k tomu, aby začali stavět nové kapacity spaloven, potřebují poplatek minimálně 1 500 korun. Své napovídají již názvy jejich článků. Citují: Nový poplatek změní nakládání s odpady. Zelenou naplno dostane spalování. Nebo: Trend spalování lidem zvedne poplatky za odpad, říká šéf svozové firmy.

Víte, pro obce a města ale toto přece není nejvýhodnější cena, navíc v situaci, kdy Evropská unie opakovaně sdělila, že spalovny na směsný odpad již nebude podporovat a prosazuje cestu třídění a recyklace, ke které také stanovila závazné cíle, to znamená recyklovat minimálně 65 % komunálních odpadů v roce 2035.

Ano, Evropská unie doporučuje navýšení poplatků takové, aby byl splněn cíl odklonu odpadů ze skládek. Odborníci tedy říkají, že v podmínkách České republiky to s jistotou zajistí poplatek 1 200 korun. Proč tedy Ministerstvo životního prostředí nestanovilo poplatek podle zájmu obcí a měst, ale spíše podle zájmů a sdělených požadavků investorů do spaloven?

Evropská unie přece zároveň varuje před přesunem odpadů ze skládek do kapacit nových spaloven na směsné odpady. Pan ministr Brabec to ví. Ani jemu Evropská komise nepovolila dotace do nových spaloven v České republice, a že kvůli tomu byl osobně jednat v Bruselu, a to hned několikrát. Evropská unie přece zavazuje státy, aby co nejvíce třídily, redukovaly množství směsných odpadů a vyříděné suroviny recyklovaly.

Nastavení zákona tak moc nedává smysl ve vztahu k aktuálním evropským cílům. Čím chcete vlastně podpořit finální recyklaci, pane ministře. Jaké máte nástroje na to, aby odpady neskončily ve spalovnách namísto v recyklaci? To ze zákona opravdu není jisté.

Dámy a pánové, nejsem odborník na odpady, nikdy jím nebudu, nemám tuto ambici. Jsem dlouholetá komunální politička, takže ve chvíli, kdy se tato legislativa objevila v systému, že ji budeme projednávat, konzultovala jsem to s lidmi, kteří řeší komunální odpad a skutečně, tento zákon nebo tento balíček zákonů má obrovsky negativní dopad na komunál. Budou se zásadním způsobem zdražovat ceny.

Chtěla bych tedy poprosit všechny přítomné komunální politiky v Poslanecké sněmovně, aby se tomu zavěnovali stejným způsobem, jako jsem se tomu zavěnovala já, aby si to ve svých regionech s lidmi, kteří jsou na toto téma odborníci, prodiskutovali, abychom skutečně neudělali něco, co bude nezvratnou chybou. Novou legislativu potřebujeme, budeme ji i jako občanští demokraté podporovat. K tomu bude mít stanovisko za náš klub pan místopředseda našeho klubu Zahradník. Já tady jenom upozorňuji na věci, které se skutečně dotknou nás na těch radnicích, na těch krajích, na těch obcích.

Velmi si vážím aktivit, které v této věci udělala paní poslankyně Krutáková a chtěla bych - určitě vás pozve i ona, ale já to řeknu teď v úvodu, abychom na to náhodou nezapomněli - pro všechny zájemce uspořádala paní poslankyně Krutáková seminář Nezbytné nástroje na podporu třídění a finální recyklace, který se koná 4. února 2020 v Poslanecké sněmovně v místnosti A106. Je od 9 hodin a přijďte si poslechnout všechny argumenty.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Faktická poznámka - Ondřej Veselý.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl navázat na kolegyni Černochovou. Je zjevné, že bez této legislativy se neobejdeme. Jsem rád, že došlo k nějakému posunu časovému, dále s tím, kdy nebudeme schopni nebo moci za velmi omezených podmínek ukládat odpad do země, nicméně si musíme také říci, co s ním.

Něco můžeme samozřejmě vytřídit, určitě budeme podporovat třídění, ale všichni víme, že bez zařízení pro energetické využití odpadu - tu zkratku ZEVO známe asi všichni, to prostě u nás nepůjde a těch zařízení je u nás velmi málo. To znamená, že tedy z mé strany apel buď na pana ministra nebo na vládu obecně, abychom v tom období, které nás čeká, to znamená, to znamená těch deseti let, podpořili, a stát musí jednoznačně podpořit vznik těchto zařízení. Bez nich se neobejdeme. Ta zařízení, já vím, že lidé v tom vidí spalovny a jsou z toho zděšení, nicméně stačí navštívit například Švýcarsko, kde takové malé spalovny, malá ZEVO, jsou v podstatě v každém městě, jsou tam běžná a jsou v zástavbě a ničemu to neškodí a právě podpora jak finanční tak řekněme osvětová ke vzniku ZEVO bude velmi nutná a pokud s tím vláda obcím a krajům pomůže, tak ty dopady nemusí být tak drastické, jak paní kolegyně popisuje. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Přečtu několik omluv. Omlouvá se paní poslankyně Květa Matušovská od 9 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů, omlouvá se pan poslanec Hnilička mezi 9.45 a 11 z pracovních důvodů a omlouvá se pan poslanec Pavel Bělobrádek dnes od 12 hodin do konce schůze z pracovních důvodů.

S přednostním právem paní předsedkyně Pekarová Adamová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já jenom velmi stručně chci okomentovat za TOP 09 tuto potřebnou novelu. Určitě vítám, že je novela zákona o odpadech ministerstvem připravena a předložena a vnímám její důležitost.

Tento zákon by měl totiž smysluplně řešit jednu z nejproblematičtějších a nejrizikovějších částí našeho způsobu života. Naše spotřeba roste, je obrovská a odpovídá tomu samozřejmě i produkce odpadu, kterého taktéž přibývá každým rokem. My všichni dnes víme, že odpad je zároveň i surovinou, není to tedy jenom negativní, ale je to

samozřejmě možné využít i z pohledu pozitivního. My můžeme tuto surovinu buďto zahrabat pod zem, spálit nebo nejlépe vytrít a znovu zužitkovat a opravdu využít.

Pro mne je obrovským zklamáním, že pan ministr se v této novele vlastně rozhodl pokračovat o šest let déle v zahrabávání pod zem, že skládkování, od kterého všechny rozumné země odstupují, které se je snaží velmi rychle eliminovat, tady dostává zelenou.

Rozhodl se tedy, že je to správné a oproti stávající úpravě, která je v tomto mnohem ambicióznější než to, co nám je navrhováno, tedy budeme odpad zahrabávat pod zem dalších šest let. Přijde mi to jako neuvěřitelný paradox, že něco takového navrhuje státní orgán, který má ochranu přírody zejména ctít. Proto avizuji, že se s touto částí novely, s prodloužením skládkování, rozhodně nechceme smířit a navrhujeme, aby byl zachován současný termín zákazu skládkování, ten současný milník, a nikoliv aby se prodlužovala o dlouhých šest let možnost skládkovat. Tento pozměňovací návrh už tady rovnou avizuji, protože to je pro nás naprosto zásadní v této jinak velmi rozsáhlé novele zákona o odpadech. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Elfmark.

Poslanec František Elfmark: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych na začátek jenom trošku shrnul, co je to ten oběhový balíček, protože jsme začínali ve středu v pozdních odpoledních hodinách, takže máme tady před sebou čtyři zákony. Ty zákony se týkají zákona o odpadech, zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností, zákona o obalech a takzvaný změnový zákon.

Kdybyste se podívali na webovky Ministerstva životního prostředí, je tam taková citace, kterou já bych si teď dovolil přečíst a citovat.

"Nová legislativa by měla přinést do Česka celoevropský trend zvyšování recyklace komunálního odpadu a Česko by tak konečně mělo vykročit na cestu k oběhovému hospodářství." A já se ptám, jestli to tak bude, jestli vážně zredukujeme Česko.

Pokud se podíváme na projednávaný zákon o odpadech, vláda schválila a do Sněmovny nám k diskusi do Poslanecké sněmovny poslala dlouho připravovaný návrh zákona o odpadech. Nová legislativa by podle celoevropské shody měla zajistit, aby evropské země používaly odpady především jako druhotné suroviny. Vláda však navrhuje zahrabávat na skládky snadno kompostovatelné odpady ještě dalších deset let, až do roku 2030. V celé Evropské unii je přitom již dvacet let zakázáno ukládat na skládky odpady bez předchozí úpravy a Česku tak hrozí každý rok sankce ve výši přes 60 mil. korun. A já se ptám a pokládám otázku, jestli si myslíme, že je to tak správně.

Návrh zákona o odpadech přináší zvýšení skládkovacích poplatků a zahrnuje motivační slevu pro obce, které budou zvyšovat třídění. Za to jsem velmi rád, že zákon tuhle formulu obsahuje a určitě je pro obce motivační. Ovšem v rozporu s evropskými předpisy navrhuje pokračovat ve skládkování recyklovatelných a kompostovatelných odpadů až do roku 2030. Každoročně skončí na skládkách až 2,5 mil. tun odpadů, z toho až milion tun je snadno kompostovatelných. Jedná se většinou o biologicky rozložitelný komunální odpad. Podle vládního návrhu tak má na skládkách skončit zbytečně navíc asi 10 mil. tun odpadu, ze kterých nekontrolovaně unikne do ovzduší asi 10 mil. tun CO ekvivalentu, tedy více než veškerá letecká doprava celé České republiky za dané období. A proto je potřeba si říct další otázku, jestli je to to, co vážně chceme. Přitom k dispozici jsou jak investoři, tak i technologie, které by dokázaly zajistit ukončení skládkování milionů tun biologicky rozložitelných odpadů již k roku 2024. Ministrem Brabcem navržené nevhodné podmínky však investory odrazují. Vláda sice navrhla prodloužení lhůty pro skládkování, ale alespoň navrhuje zvýšení skládkovacího poplatku a doplňuje jej třídící slevou. Obce, které vytrídí velkou část svých odpadů, mohou díky třídící slevě ušetřit na skládkovacím poplatku.

Je dobré, že se podařilo do návrhu legislativy prosadit také povinnost firem zajistit v sídle a v provozovnách třídění bioodpadu. Osobně si myslím, že bioodpady jako složka mají ve třídění ještě velmi velké mezery. Na druhou stranu návrh zákona zatím neobsahuje poplatek za spalování směsných komunálních odpadů, jehož zavedení nám doporučuje Evropská komise i OECD. Zákon také neobsahuje žádná opatření na podporu skutečné recyklace, např. zlepšení odbytu výrobků z recyklátů nebo zdražení primárních surovin, aby se materiál ve finále opravdu využil a nejen vytrídil. Je potřeba říct, že třídění se rozhodně nerovná recyklace.

Pokud bych měl k tomuto zákonu shrnout plusy a minusy, tak jak je vnímám, tak mezi plusy patří vyšší skládkovací poplatek s třídící slevou, mezi plus patří povinnost třídít bioodpady i u firem, ale zase musím říct

minusové věci, a to je odsun konce skládkování kompostovaných odpadů o šest let až na rok 2030, zákaz skládkování pro odpady podle parametru výhřevnosti, který po nás nepožaduje ani evropská legislativa a zákonitě vede k nadkapacitám spalovacích zařízení. Jako minus beru absenci poplatku za spalování, jež nám doporučují zavést OECD i Evropská komise, absenci podpory skutečné recyklace. Cíle směrnice jsou na recyklaci, ne na třídění, jen třídění nám nepomůže. Když vytrídíme suroviny, tím je vlastně nezrecyklujeme. Na závěr bych chtěl navrhnout prodloužení projednání tohoto zákona ve výborech o dvacet dnů. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další vystoupí pan poslanec Jan Zahradník.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych samozřejmě nejprve řekl rámcový postoj ODS k tomuto zákonu. ODS vítá, že ministerstvo konečně předložilo po dlouhém váhání a problémech, odkladech, do Sněmovny zákony, které mají nějak řešit situaci v odpadovém hospodářství u nás, které by toto hospodářství učinilo odpovídajícím podmínkám 21. století. Koho z vás, dámy a pánové, by zajímalo, jaká je stávající situace v odpadovém hospodářství v České republice, tak mohu odkázat na zprávu o životním prostředí, kterou vydává vláda každý rok. Letos tedy je to zpráva obsáhlá a týká se roku 2018, kde je poměrně významná kapitola věnovaná odpadovému hospodářství. Úvodní přehled norem, podle kterých se řídí u nás hospodaření s odpady, ukazuje, že máme celkem 16 norem, které, ať už jsou evropské nebo ať už jsou naše státní, tak nějakým způsobem ovlivňují nakládání s odpady. Jejich výčet zaujímá pomalu spolu tedy se základními aspekty, na které tyto legislativní normy působí, skoro dvou a půl, skoro tří stránek v tom textu. Samozřejmě, že základním údajem je přehled složení produkce odpadů - 62,7 % jsou stavební a demoliční odpady, 14,9 % odpady komunální, odpady ze zařízení na zpracování odpadu 7,6 %, z tepelných procesů jsou to 4,2 %, odpadní obaly 3,3 %, ostatní 6,7 %. Celková produkce se u nás zvyšuje, od roku 2009 došlo k navýšení o 17,1 %. Důležitým ukazatelem také, který uvádí tato zpráva, je celková produkce odpadu na jednoho obyvatele, která v roce 2018 činila 3555,7 kg na obyvatele a ve srovnání s obdobím roku 2009 došlo ke zvýšení tohoto ukazatele o 480 kg na obyvatele a meziroční nárůst mezi lety 2017 a 2018 je o 296.

Co se týká pak toho nakládání s odpady, tady je třeba skutečně říct - a kolega Elfmak to tady už připomněl - že je zde problém mezi vlastně čtyřmi způsoby, jak naložit se vzniklým odpadem. Uložení na skládku, což je samozřejmě věc diskuse a je to ten řekněme nejjednodušší způsob, jak se odpadu zbavit. Je to jeho energetické využití, tedy také poměrně ne úplně principiálně složitá věc, přetransformovat na určitý spalitelný produkt a pak jej tedy využít na tepelnou energii v nějakém zařízení na energetické využití odpadu. Je to jeho recyklace, jeho přeměna na nějaký jiný výrobek, na nějakou jinou surovinu. A konečně je to ten čtvrtý způsob, prostě bránit se vzniku odpadu, prostě vůbec odpad nevytvářet. Každý z těch způsobů má nějaké svoje zastánce, nějaké odpůrce, některé ty cesty mají jednodušší řešení. Zdá se, že cestou ke snížení ukládání odpadů na skládky je zvyšování poplatku.

Zdá se, že cestou k navýšení recyklace je zvýšení úrovně třídění, ale zároveň také i podpora výrobků, které vzniknou tou recyklací.

Možná by bylo zajímavé, kdybychom se podívali na to, co říká o odpadovém hospodářství ten dokument, který poměrně teď v nedávných dnech hýbá Evropou a tady byl myslím zmiňován včera při interpelacích. Je ta Zelená dohoda pro Evropu. Ta Zelená dohoda pro Evropu, tady jsem si z ní vytáhl vlastně dvě stránky, se odpadům věnuje ve svém § 2.1.3. A ten název je příznačný. Aktivizace průmyslu pro čisté oběhové hospodářství. Čili už jen první signál, který nám dává Evropská komise ve svých snech do budoucna, je, že chce přejít na úplné oběhové hospodářství, tedy cirkulární ekonomiku, která neprodukuje žádné odpady. Přitom dlouholetá, tisíciletá, desetitisíciletá zkušenost prostě říká, že organizmus, který neprodukuje odpady, zahyne. Tak jakým způsobem pak chce dosáhnout Evropská unie úplné cirkulární ekonomiky? Tady jsou k tomu některé návrhy.

K dosažení klimaticky neutrálního oběhového hospodářství Evropská unie vyžaduje plnou mobilizaci průmyslu. Čili staví základ na průmyslu. A to už je první taková zajímavá věc. Vyzývá k tomu neprodleně, tedy abychom byli v roce 2050 připraveni k té bezuhlíkové Evropě, tak je třeba začít už hned teď. Materiál udává, že pouze 12 % materiálů, které dneska průmysl využívá, pochází z recyklace. Zároveň také tady upozorňuje na to, že přechod k čistě oběhovému hospodářství je impulzem k vytváření pracovních míst. Samozřejmě nic proti tomu, to si myslím, že asi může být zčásti také pravdou.

Komise se chystá v březnu 2020 přijmout průmyslovou strategii Evropské unie, která by se měla zabývat dvojitou výzvou: Zelenou transformací a digitální transformací. Nás tedy teď bude zajímat ta zelená transformace, která má vyústit v této oblasti v novém akčním plánu pro oběhové hospodářství. Z toho by člověka skoro mrazilo v zádech. Opět nějaký akční plán, opět nějaké dramatické cíle, které si Unie chce stanovovat. Chce

zmodernizovat ekonomiku Evropské unie a využít příležitostí, které dává oběhové hospodářství doma i na globální úrovni. Energeticky náročná průmyslová odvětví, tedy ocelářství či výroba chemických produktů a cementu se mají stát lídry v této dekarbonizaci a v té modernizaci tak, aby byla bezodpadová.

Akční plán bude obsahovat politiku udržitelných produktů. Tato politika bude upřednostňovat zmenšení objemu materiálů a jejich opětovné využití ještě před tím, než dojde k jejich recyklaci. Bude podporovat nové obchodní modely a stanoví minimální požadavky, aby se produktům škodlivým pro životní prostředí zabránilo v přístupu na trh Evropské unie. Akčním plánem pro oběhové hospodářství se bude řídit transformace ve všech odvětvích, avšak zejména se soustředí na ta z nich, která jsou nejnáročnější z hlediska zdrojů, tedy odvětví textilu, stavebnictví, elektroniky a plastů. Komise se zaměří na cíl proti záměrně přidávaným mikroplastům a neúmyslnému uvolňování plastů. Komise vypracuje požadavky, aby bylo zajištěno, že veškeré obaly, veškeré obaly na trhu Evropské unie budou do roku 2030 opět použitelné, opětovně použitelné nebo ekonomicky recyklovatelné. Vypracuje regulační rámec pro biologicky rozložitelné plasty. Akční plán bude rovněž obsahovat opatření, která mají povzbudit podniky k tomu, aby spotřebitelům nabízely a umožnily jim si zvolit opětovně použitelné, trvanlivé a opravitelné produkty.

Bude provedena analýza potřebnosti práva na opravu a omezení plánovaného zastarávání produktů. Plánované zastarávání produktů. Tak se tomu říká, nějaká součástka, která po uplynutí záruční doby způsobí, že výrobek se zničí a spotřebitel si bude muset zakoupit nový. Jenom si zkusme představit, co v dnešní době bude znamenat takovýhle náhlý přechod k této vysněné cestě. Prostě dneska nevím, kdo z nás automobilistů umí vyměnit žárovku. Třeba před 40 lety na škodovce 105 jsem si to uměl udělat. Tehdy jsem třeba seřizoval předstih, vyměňoval jsem brzdové destičky a vozil jsem potom v tom autě svoje děti. Dneska si vůbec neumím představit, dneska ani ten automechanik neumí opravit součástku. On ji vyjme, jde do skladu, vezme novou a nahradí ji tou novou součástkou. Stejně tak mobily, které 90 % z vás v tuhle chvíli používá, čte si v nich internet. Měl jsem mobil, který když zkolaboval, tak jsem vyjmul baterii, on se nějak restartoval, dal jsem ji zpátky a mobil fungoval. Tady ani nevím, jak bych se k té baterii dostal v tom zataveném, uzavřeném mobilu.

Představa stoprocentní oběhové ekonomiky je představa - podle mého názoru - velmi nebezpečná a patří mezi ty představy, kterými nás Evropská unie zásobuje a které mohou přinést naši ekonomice, životu našich lidí obrovské problémy. Ještě tedy zmíním něco dál. Politika pro udržitelné produkty má rovněž přispět k podstatnému snížení objemu odpadu. Jasně, když se něco bude pořád opravovat, jako to dělávali naši předkové, jako to ještě je do dneška u některých automobilech, tak samozřejmě se nestanou tím odpadem, tím autovrakem, který řeší jeden z těch dalších tří zákonů, který nás čeká. Tedy budeme si ta auta opravovat? Ty staré diesely budeme opravovat, jenomže Evropská unie zase nějakým jiným nařízením nám zakáže s těmi diesely jezdit po silnici. Čili budou to opravitelné produkty, budeme si je opravovat, ale nebudeme smět je používat. Tak. Levá ruka neví, co dělá ruka pravá. A to je v případě Evropské unie poměrně častý jev.

Není tady ani slovo o tom, v té Zelené dohodě pro Evropu, v té její části, kterou jsem si tady jako část o odpadech vybral, ani slovo o tom, jak budou muset lidé reagovat na tyhle plány evropských plánovačů. Mluví se o tom, jak se má přizpůsobit průmysl. A na průmysl oni mají nevídané páky, samozřejmě, regulace, pokuty. Nakonec dneska pomalu začíná likvidace evropského automobilového průmyslu tím, jak vypadá tlak na výrobu elektroaut. Každá ta firma musí plnit emisní limity. Samozřejmě ta auta na naftu nebo na benzin nějaké emise mají, i když poměrně velmi nízké a rozumné, ale elektroauto, elektromobil je považovaný za vozidlo s nulovou emisí, protože se ta energie vyrábí někde vedle v elektrárně, to těm zákonotvůrcům je jedno. To jsou rozpory, na které je nezbytné, abychom upozornili a byli si jich vědomi.

Stejně tak se v té zelené dohodě, v té části, neříká nic o tom, že by se část odpadu mohla využít energeticky, což je logické.

Což je logické. Ty odpady, které mají určitou výhřevnost, tak prostě by mohly být přeměněny na tepelnou energii. Dneska samozřejmě Evropská unie se vydala cestou zavírání uhelných elektráren, zavírání tedy tím pádem uhelných dolů, likvidace celého toho uhelného průmyslu, což je samozřejmě nesmírně zásadní a významné rozhodnutí. Německo přijalo teď nedávno to rozhodnutí, již k roku 2038 se chtějí obejít bez uhlí. Přitom ty zdroje, jak je vidět, jim stačit nebudou. Já mám k tomu velmi podrobnou analýzu připravenou, kterou bohužel nemám možnost tady pronést, protože pan premiér nechodí na písemné interpelace a já právě jsem na základě písemné interpelace vytvořil tady ten materiál, který ukazuje všechny tyhle omyly, kterými se Evropská unie hodlá vydat. Takže pozor na to. Ty záměry Evropské unie sepsané do Zelené dohody pro Evropu, Green New Deal, jsou takové, že naše zákonné prostředí prostě na to nebude stačit. Nejsme schopni vytvořit stoprocentně oběhové hospodářství. To prostě podle mého názoru i ze samotného principu možné není.

Dámy a pánové, já jsem si vědom těch problémů, jsem si vědom těch různých tlaků, kterým jsme každý z nás vystaveni. Já myslím, že tady je potřeba rozumně se zachovat. Já už jsem jednou řekl, že vítám to, že ministerstvo připravilo tento zákon. Doporučil jsem poslancům za Občanskou demokratickou stranu, aby nebránili propuštění do druhého čtení. Samozřejmě, že ve druhém čtení se budeme snažit některé věci, o kterých si myslíme, že nejsou v tom zákoně správné, napravit. Víím, že je tady nejčastěji zmiňovaný jednak tedy ten termín ukončení skládkování, který se z roku 2024 mění na rok 2030. Já jenom připomínám, že před, nevím, pěti lety možná jsem tady u toho mikrofonu před tím termínem 2024 varoval. Říkal jsem, že naše obce prostě nejsou připravené skončit se skládkováním takhle brzo. Prostě nejsou na to kapacity, nebude co dělat s tím odpadem. My jej sice můžeme krásně vytrídit. V tom jsme skutečně dobří, v tom jsou Češi dobří. Patří to k určitým bych řekl i novým takovým kulturním zvykům v rodinách odpady třídit, pak je odnést na to určené místo do těch různobarevných popelnic. A ten vytrídění materiál potom přichází do těch míst, kde se zpracovává nebo ještě dále třídí. Ale bohužel, když nám teď vypadli naši zahraniční odběratelé, tak část toho vytríděného odpadu prostě končí zase na skládce. Vytrídí se, zabalí do pěkných balíků a ty balíky se bohužel odvezou a vyhodí se do skládky. Čili chceme-li v tomto ohledu nějak pokročit, tak souhlasím s tím, abychom motivovali tu recyklaci. To myslím, že bude dobře, třeba tím, že podpoříme ve výběrovém řízení ty firmy, které budou schopné dávat do svých produktů určitou část prostě recyklovaného odpadu.

Stejně tak je u nás problém vybudovat nové zařízení na energetické využití odpadu. Prostě je to zařízení, je to věc, která je poměrně mezi obyvatelstvem podezřelá. V podstatě strážci životního prostředí, všichni ekologičtí aktivisté vždycky proti té nové myšlence vystoupí, podávají žaloby, snaží se jejímu budování zabránit. Podle mého názoru opět je to cesta, kterou musíme jít. Je nezbytné část odpadu, který je k tomu vhodný, prostě využít energeticky v příslušných zařízeních a tedy i prostě upravit podmínky pro budování tedy zařízení na energetické využití odpadu.

Ten zákon samotný je zákon, který prošel, jak už jsem řekl, s poměrně velkými problémy. Vláda jej myslím, pane ministře, stáhla z programu, ještě někdy na podzim jste to vrátili zpátky. Bylo k tomu já nevím asi tři tisíce připomínek, ne-li víc. Prošlo to s velikým množstvím rozporů. Prošlo to s velikým množstvím rozporů. Já jsem napočítal asi dvacet těch rozporů, které prostě... (Poslanec se probírá písemnými podklady.) Tady to mám. Ano, dvacet, tady je uvedeno v naší zprávě, dvacet institucí, které podávaly rozpor. Je tady 32 hlavních témat, které jako rozpor byly podány k tomuto zákonu. To jednání s tiskem nebylo lehké.

Čili já bych chtěl na závěr shrnout: podpoříme posun do druhého čtení a náš názor je ten, že podpoříme zavádění oběhového hospodářství v České republice, ale chceme, abychom se řídili zdravým rozumem a dbali na zachování konkurenceschopnosti českých firem. Budeme také bránit, a to už v tomto zákoně, zavádění přísnějších pravidel pro české občany a firmy a stanovování dřívějších termínů pro různá omezení, než je od nás z Evropské unie vyžadováno. To je ten gold-plating, který tady také někdo zmiňoval. Čili na to je třeba si dát pozor. Já jsem se podíval jenom letmo do zákona o obalech a opět vidím, že ty limity pro recyklaci jsou prostě už skoro blízké k tomu, co si Unie dává jako svůj cíl v roce 2050. Není to 100 %, ale 85 % tam prostě, pane ministře, máte, těch recyklovaných obalů, což si myslím, že opět jsme nad rámec Evropské unie a je to ten typický příklad toho gold-platingu, kterému se musíme bránit. Budeme se pokoušet udržet možnost, aby si podnikatelé a živnostníci mohli bez omezení vybrat, komu budou předávat svůj živnostenský odpad a naopak razantně odmítneme jeho povinné začlenění do komunálních systémů měst a obcí. Sice v zákoně to je, ale můžeme se obávat, že některé pozměňovací návrhy se budou snažit změnit jej v model povinný, kde bude povinnost předávat to do komunálních systémů. Zabráníme nebo pokusíme se zabránit přenášení dalších finančních povinností na podnikatele z důvodu neochoty orgánů státu plnit své povinnosti. Čili zachovat ten princip poplatník plátce odběru poplatků a nechceme, aby se tedy přijal nějaký princip odpovědnosti toho producenta, jako je tomu dneska u DPH, kdy jsou ti podnikatelé stíháni vlastně tím daňovým úřadem velmi, velmi nekompromisně. A ještě konečně, jak už jsem řekl, podpoříme takové ty nástroje pro posílení recyklace vedle tedy rozumného navýšení poplatků za skládkování. Říkám: rozumného navýšení poplatků. Otázka, zdali je možný kompromis mezi termínem pro ukončení skládkování 2024 a tím termínem v zákoně 2030, je velká otázka. František Elfmark zmínil, že oni nepodpoří 2030. Já slyším ve svém okolí, že to je rozumné. Já si také myslím, že to je rozumné. Bude-li potřeba hledat kompromis, je třeba mluvit ne jenom s těmi představiteli těch lobbistických skupin, ale třeba zrovna i s obcemi, které se dělí na dva druhy. Některé obce mají skládku, provozují ji a mají užitek z toho, co jim ona skýtá v podobě těch poplatků. Jsou obce, které skládku nemají, a naopak musí tedy platit těm obcím skládkou vybaveným. Takže tady je třeba velmi citlivě, citlivě postupovat a jak při stanovení těch poplatků, i tedy té bonifikace za třídění být velmi, velmi rozumný a opatrný.

Čili my jsme připraveni k diskusi o tom. Ve druhém čtení předložíme své pozměňovací návrhy a těším se na projednávání v dalších etapách. K dalším zákonům ještě vystoupím, ale již ne tak obsáhle, tam myslím si, že už ty věci jsou celkem zřejmé.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ještě několik dodatečných omluv. Dodatečně přišla omluva, že pan poslanec Ferjenčík se omlouvá mezi 9.00 a 9.15 hodin z osobních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Pavel Blažek ze zdravotních důvodů z celého jednacího dne, omlouvá se z dnešního jednání paní poslankyně Pavla Golasowská od 13.30 hodin z osobních důvodů, omlouvá se pan poslanec Dolínek z dnešního jednání do 12 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Radek Holomčík mezi 9.00 a 12.00 hodin ze zdravotních důvodů. A to je vše. Další je přihlášená do rozpravy paní poslankyně Krutáková. Aha. (Přichází poslanec Adamec.) Tak paní poslankyně se připraví.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, páni ministři, kolegyně, kolegové, nejsem kolegyně Krutáková. To je fakt, první realita.

Dámy a pánové, dovoluji mi také říct pár slov k návrhu zákona o odpadech. Musím úvodem říct, že to nedělám často, abych vystupoval na téma životního prostředí, ale odpady byly byznys, jsou byznys a budou byznys. Prostě, to je realita. A samozřejmě pak tady máme různé vizionáře, kteří nám tady říkají vize, mělo by se, ale pak se musíme podívat, jaká je realita. Já říkám, že úkolem toho legislativního procesu teď bude sladit vize s realitou. A když říkám, že odpady jsou byznys, tak bych nerad, aby v konečném důsledku toho platili koncoví uživatelé obce a hlavně jejich občané, protože si myslím, že nás čeká minimálně 15 let velkých změn. Já si myslím, že to je docela velký průlom do tohoto odvětví lidské činnosti a je potřeba si říct a vyvrátit pár mýtů. Víte, tady když jsme vždycky řešili odpady, tak tady byl spor mezi těmi, kteří skládkují a těmi, kteří spalují a každý říkal výhody, nevýhody. Nakonec víme a nemá cenu to tady dále rozebírat, jak to je. Jinak musím říct, že jsem tady ve střetu zájmů, protože na území naší obce je velká skládka a je to byznys. Nezasťírám to. Pro obec. Ale na druhou stranu to chápu. Posouváme se, řekl bych, v úrovni naší společnosti někam dál. Já si myslím, že je potřeba říkat vize, ale znovu opakují, je potřeba sladit je se skutečností.

Evropská unie podle mě správně odchází od spalování k separaci a následné recyklaci. Já si myslím, že to je správný směr. Akorát vy, všichni, co jste v komunálních orgánech, jste komunální politiky, víte, jaký je dneska problém, protože občané separují, a dokonce velmi dobře a řekl bych, že v Evropské unii, dá se říct, jsme skoro nadprůměrní. Víme, že naše město je jedno z těch, které má nejnižší podíl zbytkového komunálního odpadu na obyvatele. Prostě separovat se nám daří. Já si myslím, že to je moderní trend a je to správný trend, ale zase se k tomu musí říct to ale. Co s tím separátem budeme dělat. Víte, byla doba, kdy Čína brala lodě PET lašek. Dneska už to nepotřebují. Už jsou někde jinde a teď, co s tím. Protože všichni, co se pohybujeme v tomto odvětví, víme, že za tyto separáty musíme platit, že už za ně nedostáváme peníze. To znamená, my podporujeme ekonomicky i ekologicky naše občany, aby separovali a na druhé straně jsme trestáni, protože o ten separát nikdo nemá zájem a když už, tak za, řekl bych, velmi tvrdé peníze. Proto také vítám ten kompromisní návrh, který tady padl na rok 2030 ohledně skládek, protože ono to fakt není jednoduché, že dne na den, 2024 je za chvíli z hlediska lidského života, to přijde velmi rychle a je potřeba přizpůsobit společnost, průmysl a vlastně naše občany k tomu, že ten systém bude vypadat jinak a otázka, jak to bude, tak to je předmětem našeho jednání.

Když jsem mluvil o věčném boji skládkařů se spalovači, tak dneska se to posouvá jinak. Dneska ten boj je mezi separací a následnou recyklací a spalovači. Já tady řeknu jednu myšlenku, která samozřejmě se dá vyvrátit, říkat, že jsou nějaká procenta, ale když budete recyklovat, ptám se, bude se spalovat? Asi trochu ano, ale žádný zážrak to nebude, protože většina, říká se 65 %, by se měla recyklovat, část skončí jako nespálitelný odpad a část by se měla dát spálit. Tady jsem našel nějaký koeficient spalitelnosti, nebo jak se to říká. Já si myslím, že tady je trošku kámen úrazu. A co mě trochu znejistilo, protože o těch parametrech bych se rád bavil na jednání výboru, trochu mě znejistila podpora té separace a postoj spaloven k těmto problémům, protože jsem zaregistroval, že je zájem podnikatelské lobby stavět nové spalovny. A ony by to nedělaly jenom tak, kdyby neměly, co spalovat. Mám pocit, že v tom návrhu zákona je potřeba se podívat na parametry podpory recyklace a případného trestání, kdo to dělat nebude, protože není možné, aby pak odpad končil jen tak ve spalovnách a říkali jsme, že to je v pořádku. V pořádku to není. Takže motivace pro obce, jednoznačně motivace pro občany a snažit se, aby ten systém nebyl zbytečně drahý. Já mám právě obavy z toho, že vize je krásná věc, naše představy jsou dobré a můžeme o nich diskutovat, ale na druhé straně je potřeba říct, že každá sranda něco stojí, jak se říká lidově. A pokud dneska jsou naši občané zvyklí platit nějaký poplatek a někde s podporou obce, někde ne, tak je potřeba říct, že životní prostředí, péče o životní prostředí je samozřejmě drahá věc.

K tomu konci skládkování. Ještě tady nepadla jedna věc. Ten poplatek za to skládkování se přece zvyšuje do roku 2030. Takže tady je negativní motivace na ty skládky nedávat. Takže neříkejme, že to je jen tak, že do roku 2030 se nic nestane a bude se skládkovat o sto šest. Nebude, protože to bude drahé. Bude to drahé pro většinu obcí. Řekněme si, že ta diskuse by skutečně neměla být o tom, jestli skládky nebo spalovny, ale spalovny versus

separace a recyklace. To, co tady mluvil pan kolega Honza Zahradník o oběhové ekonomice, to je hezká vize, je to fikce. Bez určitých odpadů to nikdy nepůjde. Já jsem realista. Ale na druhou stranu je potřeba říct, že také výrobci výrobků a jsme konzumní společnost, chceme ty výrobky, budou muset dělat obaly z jiných materiálů. To si řekněme na rovinu. To tak musí být a musí to jít ruku v ruce. Já musím říct, že v souladu s přesvědčením našeho klubu podpoříme projití tohoto návrhu zákona do druhého čtení a já mám velkou prosbu na všechny v sále, aby podpořili propuštění všech čtyř zákonů také do hospodářského výboru, protože o čem to hlavně je kromě ekologických vizí, tak je to hlavně o penězích. Jak jsem řekl, odpady byly byznys, jsou byznys a byznysem zůstanou. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Teď paní poslankyně Krutáková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nebudu se vyjadřovat ke konkrétním bodům a nedostatkům, které jsou v naší předložené odpadové legislativě a které tady přede mnou moji předřečníci zmínili. Ráda bych se ale zaměřila na jeden problém. Zavázali jsme se ke zvýšení podílu recyklace, ale bohužel tomuto cíli předložená legislativa absolutně neodpovídá. Ve vládním návrhu naprosto chybí nástroje na podporu recyklace. Věřte, že vyhození PET lahve do žlutého kontejneru rozhodně neznamená automatickou recyklaci.

Panu ministrowi byla před rokem nabídnuta pomoc prostřednictvím otevřeného dopisu obcí a oborových organizací a sdružení, jehož cílem bylo vypomoci s tím, aby se nastavily opravdu reálné cíle k recyklaci. Tento dopis bohužel zůstal bez odezvy. Již přes rok v reakci na připravovanou novelu vedu odbornou skupinu RecHelp, která si dala za cíl tyto efektivní nástroje definovat. Společně jsme dospěli k 11 bodům, které by bylo třeba po diskusi implementovat do našeho práva a začít tak skutečně recyklovat. Ráda bych vás tímto pozvala na seminář, který se pořádá 4. února od 9 hodin zde na půdě Poslanecké sněmovny a kde bude možnost diskutovat a zapojit se do této problematiky. Doufám, že váš zájem bude a že se tohoto semináře zúčastníte. Za hnutí Starostové a nezávislí bych chtěla říct, že podpoříme propuštění tohoto zákona a nejen tohoto zákona, ale i těch dalších tří navazujících, odpadového balíčku do druhého čtení a jsme připraveni aktivně přistoupit k řešení problematičtých bodů a určitě budeme podávat několik pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře. Já se chci zabývat chvilinku v mé řeči jedním z aspektů toho zákona, o kterém se sám pan ministr ve své úvodní řeči zmínil, a to je řešení černých skládek.

Rozumím tomu, že nikdo z nás nechce černé skládky a je velmi těžké najít nějaké smysluplné a efektivní řešení. Ale tak, jak je systém v této novele navržen, tak z mého pohledu je to další přenášení odpovědnosti za černé skládky na vlastníky pozemků. Tím pádem se tato novela snaží činit vlastníky pozemků odpovědné vlastně za negativní činnost jiných a případně i trestat za negativní jevy, které sami nezpůsobili. Podle mého názoru si Ministerstvo životního prostředí potřebuje trochu udělat čárku, že vyřešilo černé skládky a toho Černého Petra nechalo právě na vlastních pozemcích.

Chci k tomu říci, že korektně již dnes musí podle zákona o obcích osoba, která vlastní, nebo užívá - a to je důležité slovíčko v zákoně o obcích - užívá pozemek, takový udržovat v pořádku a čistotě, má-li to vliv na vzhled obce. Nicméně to ministerstvu nestačí a přichází s dalšími povinnostmi pouze pro vlastníky. Nejedná se jen o povinnost odstranit černou skládku pod hrozbami pokut. Ano, je tam sice předtím zjišťování původce odpadu, ale jeden z mých dotazů na pana ministra je, jaká je úspěšnost dnešního odhalování pravých původců černých skládek.

Já takovou statistiku neznám, ale typuji, že to nebude velmi vysoké procento a proto se oprávněně domnívám, že ve většině případů tato povinnost padne právě na vlastníky.

Novou povinností pro vlastníky je to, že musí sami černou skládku nahlásit. Mě by zajímalo, proč se vůbec ministerstvo nezabývalo tím, že vlastník nemusí zároveň na svém pozemku hospodařit a případně ho často navštěvovat. Zejména například v zemědělství jsou vlastníci často jen propachtovatelé, kteří vlastní tu a tam proužek půdy a fakticky na ní hospodaří pachtýři. A takový propachtovatel má mnohdy opravdu jen minimální příjem z toho pachtu, přesto se na něj nakládají povinnosti vyřešit černé skládky.

A další povinnost, s kterou přichází Ministerstvo životního prostředí, je zabezpečit pozemek proti dalšímu návozu odpadu. A jak toho chceme vlastně docílit? To je moje další otázka na pana ministra. Černé skládky

vznikají často mimo zástavbu, podél komunikací, v lesích, na loukách, v polích. Tak co je tím zabezpečením? To je mají ti vlastníci oplotit? No, to mi přijde nereálné.

V návrhu novely se totiž doslova praví, že obecní úřad obce s rozšířenou působností může uložit vlastníkovi pozemku, aby na vlastní náklady zabezpečil místo, kde se nachází nezákonně soustředěný odpad proti dalšímu návozu odpadu. V důvodové zprávě se o tom ministerstvo zmiňuje a píše tam také o cedulkách Zákaz skládky. Ale opravdu, pane ministře, bude v reálné praxi cedulka s nápisem Zákaz skládkování znamenat zabezpečení pozemku proti dalšímu návozu odpadu? Opravdu to tak v praxi bude, pokud v tom textu zákona je napsáno zabezpečení proti dalšímu návozu odpadu? A co se stane, když ta cedulka nepomůže? V takovém případě ta obec s rozšířenou působností podle mého názoru na tento paragraf bude dále vyzývat, aby ten vlastník více zabezpečil ten pozemek proti návozu dalšího odpadu. Takže opravdu nevím, jak moc je to v praxi reálné.

Černého Petra dostali vlastníci a kromě vlastníků dalšího Černého Petra dostaly obce s rozšířenou působností. Protože podle toho zákona ve stávajících obcích, které jsem tady zmínil, je to věc mezi tou konkrétní obcí a tím vlastníkem pozemku na jeho území. Kdežto v této novele dostávají obce s rozšířenou působností nové povinnosti a nové úkoly, jak řešit černé skládky.

Tak podívejte se, kolik je tam těch nových agend a úkonů, které budou muset vykonávat nejen na území své obce, ale v celém svém správním obvodu. Takže například Odbor životního prostředí v Kladně bude muset řešit černou skládku někde v lesích v Lánech. Obávám se, že obce s rozšířenou působností sice dostávají tyto nové povinnosti a úkoly, ale bez jakýchkoliv dalších peněz na řešení těchto agend. A budou na to doplácet rozpočty právě těchto obcí.

Proto se obávám, že takové znění paragrafů a věty v novele zákona, že obec s rozšířenou působností může sama černou skládku odstranit, nejsou také reálné, a to z jednoho prostého důvodu. Dělaloby se to na úkor rozpočtu té konkrétní obce s rozšířenou působností. A všichni zastupitelé, kteří jsou zároveň poslanci, položte si sami otázku, zda byste souhlasili s tím, aby se vzaly peníze z rozpočtu vaší obce a daly se na řešení problémů v jiné obci. Myslím si, že tahle konstrukce v reálné praxi nemůže moc fungovat.

Proto se chci zeptat, v čem je nedostatečná úprava zákona o obcích, kdy je přestupkem, jak to bude v reálu v celé praxi fungovat. Jak jsem tady říkal na začátku, nikdo z nás nechce černé skládky, každému z nás to vadí, ale nelíbí se mi ten jednostranný přístup prostě nechat to jenom na těch vlastních pozemcích, kteří vlastně za to nemohou v mnohých případech. Prostě jim tam někdo vyklopí nákladňák s odpadem, vytvoří jim tam černou skládku a teď všechno bude na nich. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat. To bylo vystoupení pana poslance Vojtěcha Munzara. A ještě, než dám slovo panu poslanci Václavu Klausovi, konstatuji dvě došlé omluvy z jednání Sněmovny a to Tomáše Kohoutka od 10 do 14 hodin a Věry Kovářové od 9 do 11 hodin.

Nyní tedy se svým vystoupením v rozpravě pan poslanec Václav Klaus. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové, já bych rád vyjádřil stanovisko Trikolóry k tomuto zákonu o odpadech. Upřímně musím říci, že 99 % vypracoval náš expert na životní prostředí Jiří Mánek a samozřejmě, aby se naši odborníci také neurazili, tak se to pak musí objevit ve stenozáznamu, že jsem částečně řekl jejich stanovisko.

My jsme pro ochranu přírody velice silně a odpady jsou jedním z největších problémů, kterým čelíme v tématu ochrana přírody. Je jasné, že tento zákon se také pohybuje na pomezí lobbingu tří silných skupin, to je lobbing skládek, spalovačů a recyklovačů. A teď k samotnému meritům věci zákona.

Zákon obsahuje neuvěřitelné množství teoretických variant, které při nakládání s odpady a při předcházení vzniku odpadů mohou nastat včetně podrobností, které jsou v současnosti upraveny prováděcími právními předpisy. Návrh je tak neúměrně rozsáhlý a svojí podobou nepřehledný, nesrozumitelný a zmatečný. Zákon o odpadech by se měl zakotvit v právním prostředí v odpadovém hospodářství a nikoliv do něj přinášet řadu teorií, otázek a nejasností.

Co ze zákona přímo číší, je extrémní tlak na recyklaci. Z recyklace se stalo náboženství, jeho výsledkem bude drahá recyklace v podstatě všeho, recyklat už nebude podle přijatého názvosloví odpad, to slovo odpad zmizí. To ale neznamená, že ho někdo opravdu sekundárně využije jako surovinu, protože není zřejmé, že o recykláty

všeho druhu bude zájem a zda jejich využití bude technicky schůdné a zejména ekonomicky smysluplné. Takže nově budeme mít kromě skládek odpadů ještě nové skládky recyklátů, které nejspíš nepůjdou z legislativních důvodů ani spálit. A když ano, tak to bude velice drahé topení.

Zákon mimo jiné počítá s postupným navyšováním poplatků za skládkování využitelného odpadu, přičemž v roce 2029 by měl dosáhnout 1 850 korun za tunu, což je trojnásobek současnosti.

V této souvislosti upozorňuji, že přesný opak zájmu předkladatelů může nastat, protože samozřejmě rostoucí cena za odpady bude evokovat u jistého typu lidí černé skládky a velice odporné nakládání s odpady. A to říkám jako člověk, který recykluje takřka naprosto všechno, přestože nejbližší sběrná místa jsou od mého bydliště 4 km a 200 výškových metrů vzdálená.

Zákon je tak rozsáhlý, že jen člověk, který se pohybuje denně v praxi odpadů, což jsou zejména obce s rozšířenou působností, jsou relevantními připomínajícími. My všichni ostatní jenom velice těžko můžeme zkusit číst mezi řádky, co všechno se tam skrývá za kulišárny, triky a podobné věci, které budeme horko těžko řešit v budoucnu. Co je jasné, je zvýšení administrativní zátěže a přesun zvýšení poplatků k fyzickým osobám a k institucím, jako jsou obce, města a kraje.

Problém je vážný. My to nezlehčujeme. Proto také nechceme tento zákon vetovat. Ani na to nemáme dostatek hlasů. Ale musíme si říci, že základem všeho je odpady především nevytvářet. Kupujte české výrobky. Kupujte lokální výrobky. A pak si také všimněte nového fenoménu, že čím dál více lidí nakupuje kliknutím na internetu z druhého konce světa, koupí si takovýhle nějaký pidi midi výrobek (ukazuje) s obalem, který váží kilo a má tři čtvrtě metru (opět ukazuje), když to rozložíte.

Vídáme také ve světě nakonec vývoz těchto takzvaných separátů do chudých zemí, kteří to nakonec švihnou do moře. Četli jste asi případ Austrálie, která vyvážela recyklovaný odpad, prodávala to, teď nevím, které z těch chudších zemí tam někde v Indickém oceánu, ta za to zinkasovala ty peníze a pak to hází do moře a pak je z toho samozřejmě ekologická katastrofa.

Takže my budeme velice sledovat. Budeme mít několik pozměňovacích návrhů, které se týkají zejména těch nesmyslných § 14, § 15 odst. 2 písmeno b) a dalších. A rád bychom zase zachovali racionalitu v této věci. Čili uznáváme, nezlehčujeme ten problém. Odpady jsou vážná věc, ale nesmí se řešit takovým tím ideologickým stylem odporujícím realitě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klausovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Petra Bendla, který je v tuto chvíli poslední přihlášený do rozpravy, i když jen s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Využiji faktické poznámky, protože chci být krátký. Vše podstatné řekl kolega Zahradník, Adamec, nebo kolegyně Černochová. Ale když jsem poslouchal pana kolegu Vojtu Munzara, tak ho musím podpořit v tom, čím tady argumentoval, jak to dneska v praxi funguje. Černá skládka vznikne tím, že u nás třeba v obci prostě lidé vezmou igelitovou tašku se svým odpadem a vyhodí to z auta do křoví, do koše. A vozí tam všechno možné - od nábytku přes svůj domácí odpad atd. A já, když nám tohle udělají, tak jdu na obec, domluví se se starostkou a skládku postupně nějak uklidíme. A uklízíme ji v podstatě pořád bez ohledu na to, že nedaleko od toho místa, kde často lidé tímto způsobem odkládají odpad, mají zdarma možnost využít odkládání separovaného sběru. Nedělají tak.

Jestliže budeme tvrdě postihovat vlastníky prostřednictvím pověřené obce, to znamená obce, se kterou vlastně ani nekomunikují, tak to považuji za nadbytečné a téměř frustrující pro ty lidi. Jestli oni mají nést odpovědnost za skandální chování některých našich spoluobčanů tímto způsobem, pak si nemyslím, že by to byl dobrý zákon. Nefungoval by v praxi. Ty věci fungují. Relativně si myslím, že se to daří vždycky příslušnou obcí, v jejímž katastru se ta černá skládka nachází, vyřešit. A tak bych si uměl představit, že tam vlastně nic takového nebude, neboť každý starosta, každé to malé zastupitelstvo cítí zodpovědnost za to, že černou skládku společnými silami, je-li to menší, zvládne to ten vlastní, ale není-li to malé, opakuje-li se to, pak tam prostě ta obec musí pomoci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, vypršel vám čas k faktické poznámce. Děkuji. Nikoho jiného přihlášeného do rozpravy nemám. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pan ministr. Máte slovo, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, začnu tím, co řekl velmi správně pan kolega Adamec, a to je, že odpady byly, jsou a budou byznys. A protože to tak je, tak z toho samozřejmě prostě vyplývají i některé antagonistické rozpory, které prostě nelze vypořádat. Protože vztahy mezi těmi, kteří chtějí recyklovat, těmi, kteří chtějí spalovat, těmi, kteří chtějí samozřejmě odpad vůbec nevytvářet, a především těmi, kteří chtějí dále skládkovat, a jsou taci, protože z toho mají miliardy korun, tak jsou v praxi neřešitelné. Nikdy je nepotěšíte všechny. A tudíž nikdy nepotěšíte ani všechny kolegyně a kolegy v této Poslanecké sněmovně.

A bylo zajímavé, že když jste sledovali tu diskusi, tak tady zazněly ty rozpory. A myslím, že to bylo jasné. Pro někoho je rok 2030 konce skládkování příliš daleko. Pro někoho je příliš blízko. Pro někoho je třídící sleva příliš přísná. Pro někoho je příliš benevolentní - pro obce. Pro někoho je skládkovací poplatek, jak je navržen, vysoký. Pro někoho je nízký, protože by měl být ještě motivační. Tím chci jenom dokladovat, že není možné v téhle oblasti dosáhnout nějaké komplexní shody se všemi.

Nám se ale povedla věc, která se vlastně předtím nikomu nepovedla, abychom stáli před deseti dny na tiskové konferenci v jedné řadě vedení Svazu měst a obcí, Svazu průmyslu a dopravy, Hospodářské komory, Ministerstva průmyslu, Ministerstva životního prostředí. A všichni prezidenti těch svazů řekli ano, my s těmito zákony, jak jsou navrženy, souhlasíme a podporujeme je, protože je to prostě někdy velmi krvavý kompromis mezi našimi zájmy. Všichni skřípou zuby stejně. A to je vždycky signál, že se něco povedlo. Nikdo nebyl příliš nadšen. Nikdo nebyl příliš zklamán.

Několikrát to tady zaznělo od vás, kolegyně, kolegové. A já jsem velmi rád za tu debatu, byť mi některé věty, které tady zazněly, tak já už jsem je slyšel v minulosti, a některé mi připadaly, odpusťte mi to slovo, jako vlhký sen jedné konkrétní skládkařské společnosti, která by tady nejradši skládkovala do roku 2150. Ale ono se to naštěstí nepodaří.

Tak a teď jenom krátce k některým mýtům. Česká republika... (Reakce z pléna: Me Too?) Ne Me Too, ale mýtům. Česká republika dneska energeticky využívá 12 % svého komunálního odpadu. Evropský průměr je 28 %. Jsou severské země jako Švédsko, Finsko, Dánsko a další, které mají hodně přes 50 % energetického využití. Záměrně říkám energetické využití odpadů. Ne spalování, to je rozdíl. Tady je prostě energetické využití odpadů v tomto státě sprosté slovo. A proč? Protože tady skupina ekologů - na jedno jméno si konkrétně vzpomínám, ale nebudu říkat, abych mu nedělal reklamu - je paradoxní, že tenhle člověk vlastně je na jedné straně jako ekolog se skládkaři, to mě překvapuje. A všichni střílí do toho energetického využití. A říkají, recyklujte, musíte recyklovat.

Vážení, kdo si ten zákon přečetl, a uznávám, že to není jednoduchý zákon, tak tam najde přímo v zákoně povinná procenta pro recyklaci: 55 % v roce 2025, 60 % v roce 2030 a 65 % v roce 2035, protože to jsou evropské cíle a jsou propsány do zákona. Ale nikde tam nenajdete procento, kolik musíme spalovat. Protože takové procento samozřejmě neexistuje. Ale řeknu vám jednoduché číslo. V roce 2035 Česká republika bude povinná recyklovat 65 % svého komunálního odpadu podle evropských pravidel. 10 % maximálně skončí na skládkách i po zákazu skládkování - to je struska, popel a celá řada dalších odpadů, které nelze dneska nějakým způsobem využít.

A rozdíl mezi 100 % a 75 % je 25 %. To znamená, pouhých 25 % tady zůstane na to spalování nebo energetické využití. Pouhých 25 %. Víc prostě nemůžeme. Takže kdo říká, že tady budeme spalovat obrovské množství, říká nesmysl. My dneska energeticky využíváme 12 % a v nejlepším případě se dostaneme na 25. A to budeme pořád hluboko pod evropským průměrem. Tak proboha už prosím přestaňme argumentovat tím, jak jsou tady nadkapacity a budou vznikat nadkapacity na energetické využití. Nebudou! Protože oni to nebudou mít čím krmit. A ti podnikatelé, kteří do toho budou dávat miliardy korun, tak nedostanou žádnou dotaci. V tom s vámi souhlasím. Někdo tady řekl, že jsem vyjednával v Evropě kolem - no nikdy jsem nevyjednával v Evropě, aby Evropa podporovala spalování. Nikdy jsem o tomto nevyjednával! Vyjednával jsem tam o spoustě věcí kolem EIA atd. Protože Evropa nepodporuje spalování! Nepodporuje dotačně, ale nezakazuje ho.

A vracím se k tomu, co tady zaznělo a my jsme to zažili v krizi v roce 2008, nebo vlastně v letech po krizi, když prudce klesla poptávka po recyklovaných materiálech, po tříděných materiálech. A já se ptám: Co bychom s tím asi dělali, s tím materiálem, kdyby ho nikdo nechtěl a my jsme neměli jinou koncepci a bylo zakázáno skládkování? Tahle vláda prostě samozřejmě odpovědně přes různé apely na šilenství z hlediska nějakých procent, si uvědomuje, že to musí být dobře rozloženo a recyklace je základ. My dneska recyklujeme 39 % komunálního odpadu, musíme se dostat na 55 % v roce 2025 a to nebude žádná sranda, dámy a pánové, to

uznávám. A někteří z vás tady hovořili o tom, co s tím? Všechno se skrývá v jednom slovíčku, a to se jmenuje ekomodulace. Ta je tam naznačena jak v zákonech o výrobcích s ukončenou životností, tak v zákonech o obalech. Budeme o tom ještě mluvit. Ta přenesla významně větší odpovědnost na výrobce, a myslím, že to tady taky říkal pan kolega Adamec, prostě výrobce bude daleko víc než dnes zvýhodňován, anebo znevýhodňován podle toho, jaký obal uvádí nebo jaký výrobek uvádí na trh. Jestli je ten výrobek recyklovatelný, jestli je vůbec opravitelný. Protože my dneska hlavně šílíme z nadužívání, z nadspotřeby celé řady obalových materiálů. To znamená, já můžu všechny uklidnit, že tato země rozhodně se ani zdaleka neposune do pozice Německa, které spaluje přes 50 % komunálních odpadů, nebo Švédska, nebo Norska. A já jenom odmítám rovnítko, že energetické využívání odpadů je sprosté slovo. Není. Je to normální, budeme tak i nahrazovat uhlí, mimo jiné. Tak já tu hysterii kolem toho skutečně nechápu. Ale recyklace má přednost. A je propsána do zákona.

Pokud se týká pozlácování, gold-platingu, tak vás můžu ujistit, že tam není ani náhodou, protože rok 2024, který je původně jako konec zákazu skládkování, jsme schvalovali v době, kdy všechno směřovalo k zákazu skládkování z Evropy v roce 2025. Evropská unie ale posunula ty své povinnosti až do roku 2030, nebo závazky, protože přímo se říká, že členské státy usilují o to, aby od roku 2030 nebyl přijímán na skládku žádný odpad vhodný k recyklaci, nebo jinému využití, zejména komunální odpad. To přímo cituji evropskou směrnici. Takže rok 2030 zákon o zákazu skládkování je také velmi krvavým kompromisem mezi subjekty, jako byl průmysl, některé kraje, které říkaly, my chceme 2024, ale ty koncovky, které by odklonily zhruba 1,9 mil. tun ze skládek do roku 2024, prostě nejsou a nepostaví se za rok, ani za dva roky.

Ano, určitě tady bude velká debata, já se na ni těším, ve výborech, na seminářích. Kam nás pozvete, tam přijdeme. Sami budeme dělat semináře, abychom vysvětlili naše pozice. A z hlediska poplatku - je postaven tak, právě v kombinaci s třídící slevou, aby nezatížil obyvatele. Jinými slovy, já myslím, že každý z nás to znáte: pokud dobře třídíte, tak v té černé popelnici toho zbývá absolutní minimum. Já dneska, a ten zákon to umožní, aby samozřejmě se i tomu upravily svozové frekvence, konkrétní platba za litr nebo za kilo objemu odpadu. Celá řada obcí to už dneska dělá, že váží odpady, mají čárové kódy na popelnicích, prostě přímo KUKA vozy, které váží odpady. A to jsou věci, které fungují i v zahraničí. A když se na to potom podíváte, tak i zvýšení skládkovacího poplatku, a opět to tady zaznělo - ty peníze vezme skládkařům, ale nevezme je občanům. Protože pokud se bude dobře třídít a obce splní třídící slevu, tak vůbec občan nemusí pocítit zvýšení skládkovacího poplatku. Ale i kdyby obec zcela promítla zvýšení skládkovacího poplatku občanům, tak se bavíme řádově třeba o 10, 15 korunách ročně. Deset, patnáct korun ročně, vážení, z hlediska toho zvýšení. Je to všechno zpracováno v rámci RIA.

Mohl bych tady mluvit ještě velmi dlouho a nechci s tím zdržovat, ale jenom si ještě krátce dovolím reagovat na některé věci. Myslím, že i pro paní poslankyni Krutákovou, znovu říkám, recyklace. Tady byla velká debata, jestli tam udělat nějaká daňová zvýhodnění. Jsem přesvědčen, že daňová zvýhodnění nehrají žádnou roli z hlediska podpory recyklace. Co bude fungovat a co funguje a co budeme podporovat dále a konkrétně podporujeme, jsou zelené zakázky, tzn. možnost, aby, například vám uvedu konkrétní případ, aby stát, když podporuje kanalizace, vodovody a jde tam samozřejmě do toho zamíchat recyklát docela významným množstvím plastu, tak aby samozřejmě tam bylo sborové zvýhodnění v zelených zakázkách na využití recyklátu. Je to správné. Když to stát chce, měl by to i sám podporovat.

Kolikrát tady padlo stanovisko obcí. Ale my jsme došli k základnímu souladu se Svazem měst a obcí. Odpadové zákony včetně všech těch parametrů byly schváleny Svazem měst a obcí, jeho předsednictvem, byly schváleny Svazem průmyslu, byly schváleny Hospodářskou komorou a trůfám si říct, že tady opravdu můžu mluvit jménem velmi široké skupiny, která toho dosáhla jako kompromisního znění.

Pan poslanec Munzar k černým skládkám. Byla to obrovská několikaměsíční debata mezi vlastníky pozemků a mezi Svazem měst a obcí, protože Svaz měst a obcí původně chtěl daleko přísnější podmínky pro vlastníky. A my jsme viděli, že pro velké vlastníky, mluvili jsme s Lesy ČR a s dalšími, to prostě není možné. Není to pro ně akceptovatelné. Svaz měst a obcí řekl jednoznačně: Aplikujte pravidlo "vlastnictví zavazuje". Vlastnictví také znamená odpovědnost. My jsme viděli, že to není realistické, že nemůžeme oplotit půlku republiky. Proto jsme navrhli postup - a teď nechci zdržovat, vysvětlíme ho ve výborech, vysvětlíme ho na seminářích - kde jsme přesvědčeni, že to nepřinese, jak se obává kolega Munzar nebo kolega Bendl, zatížení obcí. Naopak Státní fond životního prostředí bude ve větší míře poskytovat dotace obcím na odstraňování černých skládek. Jestliže jsou lidi čuňata, tak nezměníme žádným zákonem, prostě jestliže někdo vezme igelitovou tašku a hodí ji z auta do příkopu, bohužel to je o morálce, to není o žádném zákonu, to víme všichni. Není na to zázračná metoda. Ale umožníme určitý kompromis mezi tím, co chtěl SMO ČR, a mezi tím, co chtěli velcí vlastníci, a ten je vtělen právě nakonec do toho znění, kdy jsme vypořádali rozpor i s Ministerstvem zemědělství.

Závěrem: Dámy a pánové, děkuju velmi za zajímavou debatu. Děkuju za to, že budeme mít možnost dál v ní pokračovat ve výborech. Byl bych rád, abychom to zvládli v rámci těch 60 dnů, protože tam jsou nějaké další transpoziční lhůty a jsem přesvědčen, že jsme schopni to zvládnout v rámci 60 dnů, tedy standardní lhůty. Chci také říct, že jsme v situaci, kdy opravdu neumíme a nedokážeme a nedokázal to zatím nikdo, abychom všechny ty, kteří by do toho rádi svoje vize propjali, uspokojili najednou. Je to v souladu s evropskou legislativou. Je to v souladu s možnostmi této země. S určitou historií. A jestliže dnes skládáme 45 % komunálního odpadu, tak se prostě chceme dostat na 10 % skládkování v roce 2030. A já jsem přesvědčen, že se nám to podaří. A že nejenom naplníme evropské směrnice, protože to je to druhotné, při vši úctě, ale především se k odpadu začneme chovat jako k surovině, jako k cennému zdroji energie a ne jako k něčemu, co jako hnusnou, ošklivou, špinavou věc zahrabáváme pod zem.

Děkuju vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuju panu ministrovi životního prostředí Richardu Brabcovi za závěrečné slovo. Ptám se pana zpravodaje, jestli má zájem. Pane zpravodaji, hned vám ho udělím, jenom konstatuji dvě došlé omluvy, a to pana místopředsedy Tomáš Hanzela z dnešního jednání do konce jednacího dne od 10.00 hodin z pracovních důvodů a ze zdravotních důvodů od 9.00 do 10.30 hodin paní poslankyně Tereza Hyťhová. Nyní pan zpravodaj se závěrečným slovem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuju za slovo, pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mně krátké shrnutí. Já si tedy taky dovoluji poděkovat za kultivovanou diskusi, která zde proběhla k této novele zákona. Samozřejmě jsou tu různé názory, které budeme mít možnost diskutovat. Z toho důvodu bych chtěl také poděkovat za to, že nedošlo k návrhu o zamítnutí nebo na přepracování, ale že je tady snaha opravdu tento zákon udělat tak, aby byl v pořádku a dát možnost na jednotlivých výborech toto řešit. A i já bych si dovolil podpořit názor pana poslance Adamce, aby všechny tyto zákony, které se týkají životního prostředí, byly předány i na hospodářský výbor, aby i zde byla možnost tuto problematiku diskutovat. Takže to je za mě asi všechno. Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuju zpravodaji a můžeme tedy pokračovat v projednávání, a to příkázáním výborům k projednání. Jak konstatoval zpravodaj, nepadl návrh na zamítnutí ani na vrácení k přepracování a můžeme tedy jednat rovnou o příkázání. Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo příkázat jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Mohu tedy konstatovat, že rozhodneme v hlasování sto sedmdesát devět, které zahájím a ptám se, kdo je pro příkázání výborům pro životní prostředí jako výboru garančnímu? Kdo je proti? Děkuju vám.

Hlasování pořadové číslo 179. Přítomno 153, pro 144, proti nebyl nikdo. Můžeme pokračovat. Konstatuji, že tento návrh byl příkázán k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl příkázat tento návrh dalšímu výboru a zpravodaj navrhl výboru hospodářskému. Hlásí se ještě někdo další? Ano, pan kolega Feri. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuju za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já navrhuji výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Další výbor? (Poslankyně Mračková - tentýž.) Ten samý. Dobře. Jiný návrh nevidím. Budeme tedy rozhodovat ještě o příkázání hospodářskému výboru a výboru pro regionální rozvoj. V hlasování číslo sto osmdesát rozhodneme o příkázání hospodářskému výboru. Zahájil jsem hlasování číslo osmdesát a ptám se, kdo je pro hospodářský výbor. Kdo je proti? Děkuju vám.

Hlasování číslo 180. Z přítomných 154 pro 92, proti 3. Návrh byl přijat.

Dalším výborem je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a to rozhodneme v hlasování číslo sto osmdesát jedna, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 181. Z přítomných 155 pro 142, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

V rozpravě ještě padl návrh na prodloužení lhůty k projednání o dvacet dnů od pana poslance Elfmarka, a to rozhodneme v hlasování číslo osmdesát dva, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty k projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 182. Ze 155 přítomných pro 78, proti 57. Návrh byl přijat. (Potlesk v sále.)

Ptám se, jestli je zájem o kontrolu elektronického zápisu o hlasování. Není tomu tak. **Konstatuji tedy, že tento tisk 676 byl přikázán výbor pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Další výbory, které budou tento tisk projednávat, jsou - výbor hospodářský a výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a lhůta k projednání je osmdesát dnů, tedy prodloužena o dvacet.** Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 58.